

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 39. Caroli Maigroti Vicarii Apostolici edictum contra Rituum Sinensium
Defensores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

centii decretum revocaret, etsi sub ea Sæc. XVII.
 conditione emanatum fuisset, *donec ali-* A. C. 1693.
ter a summo Pontifice vel Sacra sede deci-
sum fuisset. Porro ceteri diversorum Or-
 dinum Missionarii subreptionem suspi-
 cati, Neophytis horum rituum usum
 severe interdixere: Jesuitæ autem novo
 huic decreto innixi, has cæremonias
 velut mere politicas permiserunt, ut
 Legem Dei cum doctrina Literatorum
 & Confucii conciliarent, eo quod hanc
 ipsemet Sinarum Imperator, Nobiles,
 & hujus gentis Doctores exterius pro-
 fiterentur: Inde vero, & quidem eo
 tempore, quo concessa Religionis Ca-
 tholicæ libertas uberrimam polliceba-
 tur messem, tam perniciofa discordia-
 rum Zizania succrevere, ut omnis fer-
 me aditus in vastissimum hoc Impe-
 rium Evangelio ad hodiernam usque
 diem intercisus permaneat.

§. XXXIX.

*Caroli Maigroti Vicarii Apostolici
 edictum contra Rituum Sinensium
 Defensores.*

Quoniam vero ob Sinensium verbo- Acta Causæ
 rum ambiguitatem, & dissonam Rit. Sin.
 illorum interpretationem ab aliis non- pag. 2.
 nulli ritus reprobarentur, ab aliis vero
 tanquam innoxii permitterentur, hinc
 Sacra

Sæc. XVII. Sacra Sedes præter variorum Ordinum
 A. C. 1693. Religiosos, etiam quosdam Presbyteros
 sæculares a partium studio alienos feligere, atque ad Sinense Imperium mittere constituit, eis injungens, ut singulari studio tam in Sinense idioma, quam ritus, ac consuetudines investigarent: Peropportuna tunc erat in Sinas navigandi occasio; Imperator enim non modo Gallis in Aulæ ambitu Sacellum, auctoque converforum numero Templum pro re Sacra erigere indulgit, sed etiam omnes Sinarum portus Europæis aperuit, cum tamen antea nonnisi per Macaoum esset accessus, & quem etiam Lusitani ægre aliis nationibus pervium fecerant. Igitur præter alios præcipue ea ex parte penetrabat Carolus Maigrot Sorbonæ Doctor, qui inter Sinenses longe peritissimorum magisterio se mancipans, per integros viginti annos impigro labore Sinicos libros evolvit, ac idiomatis vim assequi studuit: Demum rursus a summo Pontifice Sinas missus, atque in Vicarium Apostolicum Fokiensis Provinciæ nominatus, hoc anno die vigesima sexta Martii sequens promulgavit edictum.

„Carolus Maigrot Sacerdos, Vicarius Apostolicus Fokiensis, Sacræ Facultatis Parisiensis Doctor, Sociusque
 „Sor-

„Sorbonicus, omnibus Vicariatus no- Sæc. XVII.
 „stri Confacerdotibus Salutem in eo, A.C 1693.
 „qui est omnium vera Salus. Ex quo
 „in Sinarum Imperium, Deo favente,
 „appulimus, Nobis semper hæc Vica-
 „riorum Apostolicorum sollicitudinis
 „præcipua pars visa est, ut diversis
 „quæstionibus, de quibus inter Missio-
 „narios jam diu controvertitur, finem,
 „si fieri posset, afferrent, sin minus,
 „regulam Missionariis traderent, quæ,
 „donec Apostolica Sedes controversiam
 „dijudicaret, æquali ab omnibus usu,
 „& ratione servaretur. Neque enim,
 „quod sæpius gementes conspeximus,
 „sine magno Ecclesiarum istarum de-
 „trimento accidit, ut Evangelii Ministri
 „in rebus, quæ ad Dei cultum, & Ido-
 „latriæ extirpationem attinet, inter
 „se non consentiant; ut quod alii sine
 „Idololatriæ labe fieri posse non putant,
 „hoc alii Christianos facere permittant,
 „aut etiam ad faciendum adhortentur;
 „utque illi ipsi, qui certos usus super-
 „stitiosos esse arbitrantur, eosdem pro
 „bono pacis interdum tolerant. E qua
 „mali tolerantia malum radices agere,
 „atque in dies & in dies incrementum
 „accipere, diuturna experientia co-
 „gnovimus. „

„Et quidem plerique Vicariatus no-
 „stri Missionarii hanc, in quæstionibus
 tanti

Sæc. XVII. „tanti momenti, non sententiarum modo
 A. C. 1693. „discrepantiam, sed praxis, & usus
 „diffimilitudinem tolli magnopere cu-
 „pientes, nostram pro eo, quo indigni
 „fungimur, Vicarii Apostolici munere
 „sententias sciscitati sunt, ac ne con-
 „tinuis Conscientiæ scrupulis, & an-
 „goribus premerentur, *aliquid saltem*
 „per interim *a nobis decerni sæpius insti-*
 „*terunt*: Rerum autem gravitas fecit,
 „ut non ita cito responderimus, atque
 „illi exoptabant. Etsi enim jam a
 „multo tempore bon. mem. Episcopi
 „Heliopolitani, olim Vicarii Apo-
 „stolici Fokiensis, & Sinarum Missionum
 „Generalis Administratoris jussu, cum
 „suas Nobis vices demandaret, his
 „rebus incumberemus, nova tamen
 „& acrior diligentia, postquam ad Apo-
 „stolicum Vicariatum a sancta sede electi
 „fuimus, adhibenda esse visa est. Qua
 „in re id vere affirmare possumus, ni-
 „hil a nobis sponte prætermisum fuisse,
 „ut sive ex Sinicis fontibus, sive ex
 „Commentariis, hoc in genere, Eu-
 „ropæo idiomate conscriptis, quoscun-
 „que habere potuerimus, sive ex eru-
 „ditorum virorum consortio veritatem
 „indagaremus. Et quod omnium ma-
 „xime necessarium est, Deum jugi Sa-
 „crificio, & assiduis precibus obsecra-
 „vimus, ut tenebras nostras illumina-
 „ret,

„ret, & semitas suas, quodque placitum, & acceptum est in oculis suis, edoceret.,”

Sæc. XVII.
A. C. 1693.

„Cum itaque Decretis, & Constitutionibus Apostolicis sancitum sit, ad Apostolicos Vicarios spectare, ut iis, quæ ad Cultum Divinum, & bonos mores pertinent, intra suorum Vicariatum fines provideant, ut hac in parte officio nostro faciamus satis, omnibus & singulis Vicariatus nostri Missionariis observanda præcipimus, quæ sequuntur, donec aliter ab Apostolica sede decretum fuerit.,”

Primo. „Exclusis nominibus Europæis, quæ non nisi barbaro quodam modo Sinicis literis & vocibus exprimi possunt, Deum Opt. Max. longo usu recepto nomine TIEN CHV, *Cæli Dominum* appellandum esse statuimus, ita, ut duæ aliæ Sinicæ voces TIEN *Cælum*, & XANG TI *Supremus Imperator* prorsus repellantur; Multo minus affirmetur, id, quo Sinæ præfatis nominibus TIEN & XANG TI intelligunt, Deum esse, quem Christiani colimus.,”

Secundo. „Districte prohibemus, ne in ulla Ecclesia Tabella quædam, cui hæ duæ literæ COELUM CO-LITO, KING TIEN inscriptæ sunt, appendatur, & ubicunque appensa fuerit.,”

„fue-

Sæc. XVII. „fuerit, intra duos menses auferri
 A. C. 1693. „mandamus, cum aliis ejusdem sen-
 „sus Tabellis & versibus, in quibus
 „nomina TIEN & XANG TI Deo af-
 „finguntur. Ac nostro quidem judi-
 „cio, cum omnes illæ Tabellæ, tum
 „ea inprimis, quæ literas KING TIEN
 „continet, ab Idololatria excusari non
 „possint. Tametsi vero non ita certa
 „res esset, ac nobis videtur, vel ipsa
 „periculi suspicio, ne ab Evangelii Mi-
 „nistris abominatio desolationis in loco
 „Sacro collocetur, nos ab ejusmodi
 „Tabellis deterrere debet: Maxime
 „cum experientia nobis constet, eos
 „Vicariatus nostri Missionarios, quo-
 „rum in Ecclesiis illæ Tabellæ non
 „habentur, nihilo ad Evangelium præ-
 „dicandum imparatiores esse, nec mi-
 „norem, quam alii, laborum suorum
 „fructum percipere.„

Tertio. „Quæsitæ super capitibus
 „summo Pontifici Alexandro VII. pro-
 „posita multis in rebus non esse veri-
 „dica declaramus: ac proinde Missio-
 „narios responsis ab Apostolica sede,
 „recte quidem, & Sapienter, ac juxta
 „circumstantias in dubiis expressas da-
 „tis, inniti non posse, ad usitatum a-
 „pud Sinas Confucii, & Progenito-
 „rum cultum permittendum.„

Quarto.

Quarto. „Missionarii nullatenus, Sæc. XVII. A. C. 1693.
 „nullaque de causa Christianis per-
 „mittant, solemnibus, quæ semel &
 „iterum singulis annis Confucio, &
 „Progenitoribus offerri solent, Sacri-
 „ficiis, seu oblationibus præesse, mi-
 „nistrare, aut interesse; quas oblatio-
 „nes superstitione imbutas esse de-
 „claramus. „

Quinto. „Missionarios, qui in locis,
 „ubi Evangelio operam navant, Ta-
 „bellarum in defunctorum honorem
 „privatis in domibus erectarum usum
 „abolere studuerunt, magnopere lau-
 „damus, atque, ut eo, quo cæperunt,
 „pede in posterum pergant, adhorta-
 „mur: Ubi vero hunc usum tollere
 „difficilius erit, ad hoc saltem res tem-
 „peramentum revocetur, ut sublatis
 „literis XIN CHV XIN GOEI LING
 „GOEI, solummodo defuncti nomen
 „Tabellæ inscribatur, aut ad summum
 „litera GOEI superaddatur: ac ne
 „hujusmodi Tabella, (quam in præ-
 „dicta forma, donec Apostolica Sedes
 „de re ipsa judicaverit, non omnino
 „reprobamus) superstitione accipiatur,
 „in loco, ubi Tabellæ privatis in do-
 „mibus erigi solent, scripta majoribus
 „characteribus declaratio apponatur,
 „in qua, & quæ sit Christianorum de
 „defunctis fides, & qualis filiorum,
 „*Hiß. Eccles. Tom. LXVI.* H „ac

Sæc. XVII. „ac nepotum in Progenitores pietas
A. C. 1693. „esse debeat, enuntietur; cuius de-
 „clarationis formam ad hujus Mandati
 „calcem tradidimus, neque tamen pro-
 „hibemus aliam ejusdem sensus ap-
 „poni, si modo prius a nobis appro-
 „bata fuerit. „

Sexto. „Cum nonnulla, seu verbo,
 „seu scripto evulgari animadvertimus,
 „quæ incautos in errorem inducunt,
 „& viam ad superstitionem patefa-
 „ciunt, V. G. Philosophiam, quam
 „Sinæ profitentur, si bene intelliga-
 „tur, nihil habere legi Christianæ
 „contrarium. „

„Nomine TAYKIE, Sapientissimos
 „Priscos, Deum causam primam re-
 „rum omnium definire voluisse. „

„Cultum, quem Confucius Spiriti-
 „bus adhibuit, civilem potius, quam
 „Religiosum fuisse. „

„Librum, quem Sinæ IE KING
 „appellant, summam esse optimæ Do-
 „ctrinæ physicæ & moralis. „

„Hæc & similia, uti falso, temere,
 „& scandalose dicta, scriptave, districte
 „inhibemus, ne in toto Vicariatu no-
 „stro disseminentur. „

Septimo. „Caveant Missionarii, ne
 „qui Christiani Sinicos libros in Scho-
 „lis legunt, Atheismum, & diversas
 „superstitiones, quibus illi libri, tam
 „in-

„in textu quam in commentariis, sca- Sæc. XVII.
 „tent, in auditorum animos infundant, A. C. 1693.
 „sed illos Missionarii admoneant, ut
 „obvios errores refutent, & errorum
 „occasione, quæ de Deo, de mundi
 „creatione, & Gubernatione Christia-
 „na Religio tradit, discipulos diligen-
 „ter edoceant, atque eosdem Chri-
 „stianos Missionarii frequenter com-
 „monefaciant, ne (quod facile con-
 „tingit) suis inscriptionibus aliquid e
 „Scholæ literariæ principiis legi Chri-
 „stianæ contrarium admisceant. Sunt
 „& aliæ quæstiones, quas hac via non-
 „dum attingimus: quia cum memora-
 „tis capitibus, quæ præcipua sunt, &
 „e quibus alia magna ex parte depen-
 „dent, provisum fuerit, facilius erit,
 „quid in cæteris tenendum sit, præ-
 „scribere, & in usum inducere. „

„Si quis autem Missionarius, quod
 „absit, nulla habita hujus declaratio-
 „nis, & Mandati ratione, intra duos
 „menses, memoratas Tabellas, & ver-
 „sus ab Ecclesiis suis aut domibus non
 „auferat, aut intra præfatum tempus
 „manum operi non adhibeat, ut quas
 „præscribimus, regulas in usum &
 „morem inducat, concessas ei a nobis,
 „& a quocunque alio Vicario, & Pro-
 „vicario Apostolico facultates per præ-

H 2

„sen-

Sæc. XVII. „fentes revocamus, ac pro tempore
 A. C. 1693 „præfato revocatas esse declaramus.„

„Neque tamen hac præfenti decla-
 „ratione, & Mandato eos culpæ in-
 „tendimus, qui aliter antea censue-
 „runt, aliamque praxim secuti sunt ab
 „ea, quam in posterum sequendam esse
 „statuimus. Mirum enim videri non
 „debet, si in rebus hujusmodi Missio-
 „narii omnes unius ejusdemque Sen-
 „tentia non fuerint, & eam unus-
 „quisque praxim amplexus sit, quæ
 „sibi in Domino magis veritati consona
 „videbatur. Nunc vero in hoc omnes
 „studia nostra conferamus, ut idem
 „sapiamus, ut unanimes uno ore ex-
 „hibeamus istam Ecclesiam non ha-
 „bentem maculam, aut rugam, sed
 „ut sit sancta, & immaculata; ac Deus
 „pacis, & dilectionis erit nobiscum.
 „Datum in Oppido Changlò Provincie
 „Fokiensis die 26. Martii 1693.

CAROLUS Maigrot,
Presbyter Vicarius Apostolicus
Fokiensis.

Quam graves autem tumultus con-
 tra hoc edictum fuerint suscitati, post-
 ea recensebimus.